ΚΕΦ. Γʹ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ *

1 Φασὶν [1], Ἀκταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. Τοῦτο δέ ἐστι ψευδές. Κύων γὰρ τὸν δεσπότην καὶ μάλιστα φιλεῖ *)· ἄλλως τε καὶ αἱ θηρευτι-
2 καὶ πάντας [2] ἀνθρώπους σαίνουσιν. Ἔνιοι [3] δέ φασιν, ὅτι,

* Ab Cod. Gallico aberat hoc de Actaeone Caput: et in Cod. Moſqu. haec Fabula eſt Fabula ſexta. Fabulam de Actaeone perſequuti ſunt, praeter Palaephatum, Apollodorus bibl. 3. p. 173. Fab.: Hyginus fab. 180. ſ.: Fulgentius Mytholog. 3, 3.: Diod. Sic. 4. p. 281. To. 1. Rhodom.: Pauſan. 9, 2.: Nonnus Dionyſſ. 5. p. 156. ſ. Hanou.: Ouidius Metam. 3, 138. ſſ.: Lactantius Plac. narratt. fabb. 3, 2.: Eudocia Ion. p. 10. ſ. p. 19.: et alii. Iophon, filius Sophoclis, et Phrynichus, tragicus, diſcipulus Theſpidis, ſcripſerant peculiares fabulas de iſto Actaeonis caſu. v. Suidas v. Ἰοφῶν, et Φρύνιχος. Eundem attigit ex hoc Palaephati Corpuſculo Theo Progymnn. 6. p. 92. Heinſ. v. Gronouius Obſeruatt. 4, 24. Cod. Moſqu. legit, Περὶ Ἀκταίωνος, ſublato Articulo.

1. Cod. Oxon. 1. Φασὶ καὶ ταῦτα περὶ Ἀκταίωνος — δεσπότην καὶ τροφέα μάλιστα φιλεῖ. Cod. Moſqu. Φασὶν Ἀκταίωνα — καταβρωθῆναι. Κύων δεσπότην καὶ τροφέα μάλιστα φ., omiſſis verbis τοῦτο — ψευδὲς, et γὰρ τόν. Τροφέα nobis inſertum a quodam videbatur, qui vſum particulae καὶ ignoraret.

*) vid. Plin. H. N. 8, 40.

2. Dreſigius e Cod. Oxon. 1., Arund. et Tol., ediderat πᾶσαι, quae eſt etiam Cod. Moſqu. ſcriptura. Sed quum huic lectioni repugnare videremus verba Mythici ipſa: primo enim ordo eorum debebat hic eſſe πᾶσαι αἱ θηρευτικαὶ, deinde quum dicitur αἱ θηρευτικαὶ, iam Articulo αἱ notio Pronominis πᾶσαι quodammodo continetur: reuocauimus lectionem πάντας ex Ald. Baſ. Tol. Brun. Pat. Gal., quam Phaſianinus quoque expreſſit in verſione Latina, *praeſertimque venaticorum*, *qui* cunctis hominibus *adulantes*, *cauda blandiuntur*, quamque, praeter verborum ordinem, res ipſa confirmat. Caeterum Bruneri coniectura, qui reſcribi iubebat ἄλλως τε καὶ θηρευ-